

Hermann Lembke

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis, Hermannus Lembke/ I.U.D.
& Codicis Profess. Ad Exequias, Quas Filiolo ... Theophilo Großgebauer/
Parentes moestissimi Hodie dimid. 1. paratum eunt, Omnium Ordinum Cives
Academicos studiose ac peramanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1658

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777523647>

Druck Freier Zugang

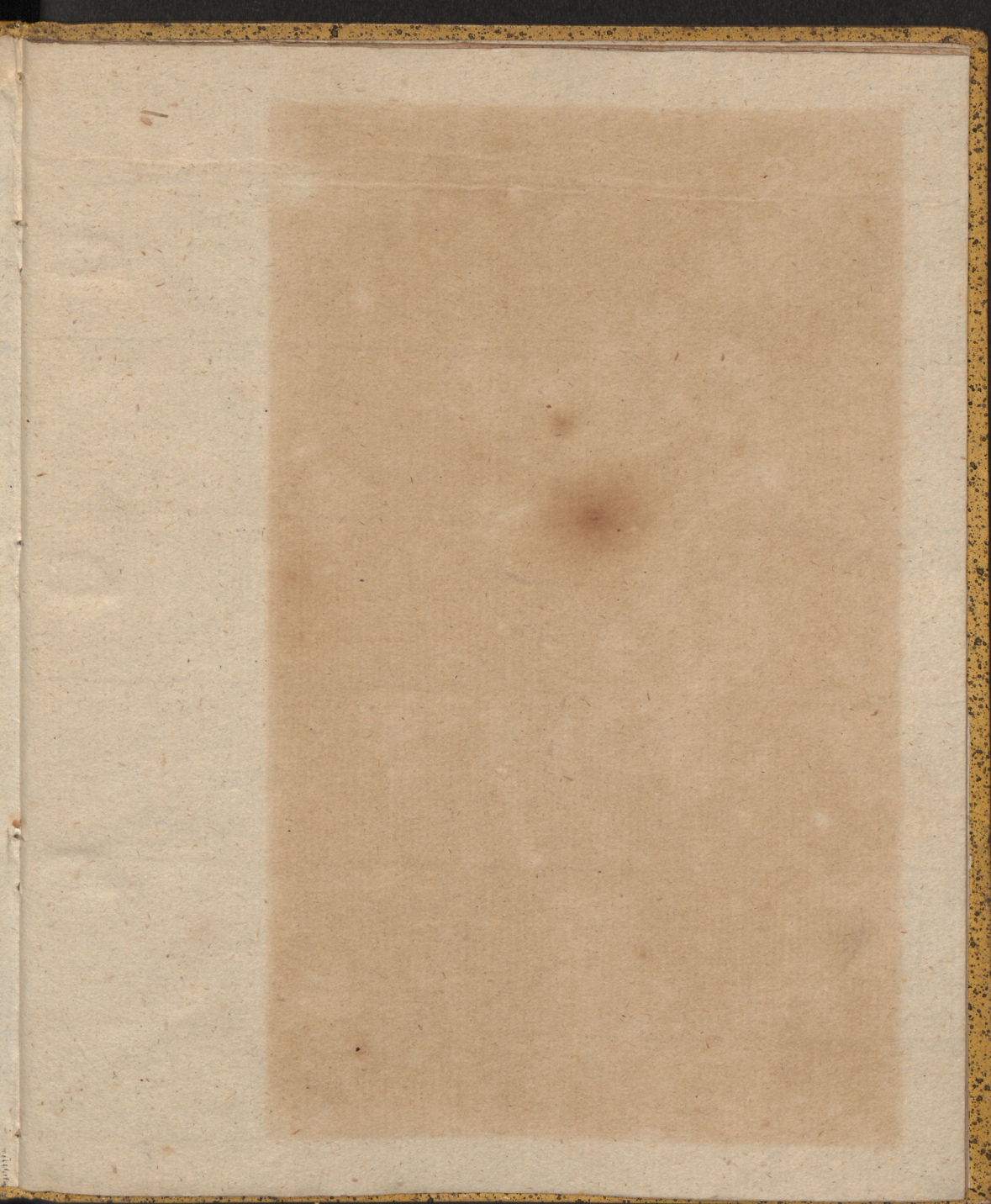

Lembke, H.,
in T. Grossgebauer.

R. 1658.

38.

85
XX

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,

HERMANNVS GROSSER

J. U. D. & Codicis Profes.

Ad

Exequia

Quas

Filiolo suo desideratissimo

THEOPHILO

Grossgebauer /

Parentes moestissimi

Hodiè dimid. l. paratum eunt,

Omnium Ordinum Cives Acade-

micos studiosè ac peramanter

invitat.

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

ANNO M. DC. LVIII.

paratio homi
ni cum hostibz

Juxta Pontum animalia esse, quæ vitam unius diei spacio terminent, h. e. cum sole nascantur, crescant, & cum eodem quasi genitore occidant; memoratum *Plutarcho* est. Maximo Auctori *Aristoteli* lib. 5. de Nat. animal. observatum, apud *Cimmerium Bosphorum* sub solstitio fluvium reperiri, qui folliculos, acinis majores, producat, undè volucrum genus quoddam profiliat, ad meridianum usque tempus superstes & volitans; declinante verò sole deficiens; & deniquè occiduo eodem, penitus intermoriens; ἐφύμνησις idcirco Græcis dictum. De Scapo arboris *Ægyptiacæ*, quæ *Celtis* seu *Lotho* dicitur, *Plinius* lib. 13. c. 18. refert, Phæbo oriente caput è Nilo extollere, eodem regresso, recondere sese, & quasi submergi, *Chondrilla*, *Heliotropium*, floresq; aut herbae similes, cum sole subito vertuntur, eodem die panduntur, clauduntur; nonnullæ menstruæ, quædam bimestres sunt, quædam plures menses superstint; nullæ verò perpetuò durant vigentque. Admodum sanè pulchrè illa appositèq; accommodare est ad Homines, quorum nonnulli in primâ infan-

infantiâ, dum vel nati sunt saltim, aut florere etiam incipiunt; quidam in medio ætatis cursu, ubi maximè vigere censentur; quidam sub vesperam senectutis concidunt & moriuntur. Luculentissimum ecce! vel hodiè exemplum, in scitissimo tenerrimoq; infantulo, **THEOPHILO Großgebauer** / conspicere est; qui cum vix decem à natiuitate dies supervixisset, continuo, tanquam mundana exosus, abire à nobis, cæloq; , undè venerat, redonari cœpit. De quo quæ scire heic, referreq; pro receptâ consuetudine, oportebat, jam non nostris quidem, sed Reverendi & Clarissimi DN. Parentis verbis, quæ in hanc rem ipse consignavit, & ut Programmati integra insererentur, voluit, exponemus. Sic itaq; ipse: Quem Matri suæ terræ hodiè restitutum imus, Filius meus, tertio ac vicesimo Martii Anni præsentis natus est: Eodemq; die lavacro Regenerationis ac Renovationis Spiritus Sancti sanctificatus ac purificatus, **THEOPHILI** nomen accepit, ut, si superviveret, semper monumentum haberet, quod de Uno, Vero, Bono Deo diligendo, Illicitis Seculi huius Mali contemptis, admoneretur. Pater ipsius est **M. THEOPHILUS Großgebauer** / Ecclesiæ **CHRISTI** in parochia **Jacobæ** Diaconus. Mater **MARGARETA Stelns**. Avus ex Patre **VALENTINUS Großgebauer** / Oppidi **Ilmæ** in **Thuringia**

ringia Consul. Avia fuit M A R I A Schmidin.
Avus Maternus est Reverendus Senex D N. M.
JOHANNES Stein/Pastor Ecclesiæ ad S. Nicolai
emeritus. Avia, Matriona honesta MARGARE-
TA Zobecken. Abavorum ac Atavorum memo-
riam non refricabo. Quæ etsi proba satis sit, ta-
men CARNEM fuisse illos, nemo nescit, nec ma-
jori elogio commendari possunt omnes quam il-
lo Jobi: *Ut patredine veterascit, ut vestis, quam
arrofit tinea. Genitum ex Deo permanet in æternum.*
Conceperamus quidem vitæ spem longioris, fo-
re nimirum, ut Filius hic noster in Gloriam Dei
Patris per JESUM CHRISTUM adolesceret, ac sub
CRUCIFIXI Domini signo, fructibus Fidei, Patien-
tiæ ac Charitatis in Ecclesiâ Militante proficiens,
ad præmium supernæ Vocationis Dei in CHRISTO
Jesu contenderet. Sed verò Deo non vidente, ut
Homo videt, sanctificatus ille Noster brevi im-
plevit longa tempora. Grata enim Domino ani-
ma ipsius erat, propterea festinavit eum tollere
ex improbitatis medio. Et ad hanc Catastrophem
aurigabat Deus omnia. Biduo antè enim, quàm
vitâ defungeretur, cum langvescere videretur,
DOMINO requisito, adhibita est Medici opera
quidem, sed morbo prævalente ac vireculis
sentim deficientibus, placidus tandem circa octa-
vam vespertinam, primo Aprilis, animam suam
DEO

Deo Spirituum omnis carnis reddens, ad Spiritus
Iustorum consummatorum, Fœderis Dei benefi-
cio, concessit, vix decēdie expleto. Sic ^{et Phœbus} ~~et~~ fuit
Noster, à matutino ad vesperam cantus, dierumq;
palmarum. Benedictus Deus Pater JESU CHRISTI,
qui versari illum fecit in domo Domini ad Lon-
gitudinem dierum, Amen. Hastenus Parens piè
admodum christianèq; Vel ipse Ethnicus Seneca,
Oignaros, inquit, malorum suorum, quibus non
*mors ut optimum in ventum natura laudatur: quæ si-
vè felicitatem includit, si vè calamitatem repellit, si vè
satiètatem aut lassitudinem senis terminat, si vè juve-
nile ævum, dum meliora sperantur, in flore deducit, si vè
pueritiam infantiam vè ante duriores gradus revocat,
omnibus finis, multis remedium, quibusdam votum,
de nullis melius merit., quàm de his, ad quos venit an-
tè, quàm invocaretur.* Nemo itaque ætatum hîc
nobis discrimina, plurimumque annorum decur-
sum objiciat, quum coram DOMINO (Psalmistæ
verba sunt) mille anni sint sicut unus dies: Et si
cum æternitate vitæ nostræ tēpora cōferas, existi-
mare profectò habebis, nō distare breve à longo,
ne hoc vicissim ab illo. Præterea Lex una mortis
dicta est homini omninò omni, licet unus alte-
rum diuturniori ævo aut vitâ excedat. Parumq;
interest inter illum, qui unum, & qui centum an-
nos vixit, nisi quòd hic, quò ætate gravior, eò pec-
cato-

*Mors optimum
fusa in*

catorum fasce gravatus magis onustus que Patri-
bus suis annumeretur. Luculentæ sapientiæ in-
star plerisque gentilibus est, quod *Silenus à Midâ*
captum ei pro suâ missione, referendæ gratiæ er-
gò, respondisse ferunt: *Non nasci homini longè opti-
mum esse; proximum autem quamprimum mori.* Pri-
us quidem illud dignum omninò est, quod madi-
do ore Silenus proferret, asininisq; auribus Midas
exciperet. Quomodò n. queat optimâ conditi-
one esse, vel optimum aliquid habere, qui neq;
sit, neq; fuerit? Quomodò melius sit nihil esse,
quam creaturam ratione instructam esse, DEI
imaginem esse? Cæterum posterius minimè im-
probamus, rectèq; id monitum Sileno est; conci-
nitq; per vulgatum illud *Menandri*: ὅν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν,
δαποθήσκει νέον. Certè non aliter cum vitâ nostrâ
comparatum est, ac cum fluminum undis, quæ in
Oceanum devolvuntur: aliæ namq; neq; longâ,
neq; difficili viâ exitum inveniunt; aliæ verò,
quæ propè fontes ipsos excipiuntur, & diu in iti-
nere hærent, & è catarractis præcipitantur, &
ambagibus atq; anfractibus exercentur. Non ali-
ter in vitâ humanâ *omnes metam properamus ad
unam.* Qui ab eâ longiùs absunt, iter sicut diu-
turnum, ita quoq; molestum magis conficiunt,
plures difficultates experiuntur, & majores labo-
res exantlant. Rectè profectò & præclarè iterum

Seneca

hio vita cum
in oceanu
banti.

*Seneca: Non est, ait, quod quenkum propter canos
aut rugas putes diu vixisse. Non ille diu vixit, sed diu
fuit. Quid enim? illum multum putas navigasse
quem seva tempestas à portu exceptum huc & illuc tu-
lit, ac viribus ventorum ex diverso furentium per ea-
dem spacia in orbem egit? Non ille multum naviga-
vit, sed multum jaetatus est. Què admodum igitur
pelago fortè isto tempestuoso fluctuans, & in por-
tum quātocyùs secūdis ventis delatus; aut veluti
duro carcere clausus, ac inopino ^{λύτρω} redempto,
vel cancellis ruptis fractisq; liberatus, maximam
felicitatis partem indepto fuisse creditur; Sic quò
citiùs quis in tuto vehi, aut corporei carceris vin-
culis liberari incipit, eò beatorum res ejus ac fortu-
natori loco esse existimandæ sunt. Herus sanè
servum citò manu mittens, ac rude donans, adeò
non odisse intelligitur, ut beneficio affecerit; :
ad eundem modum eò nobiscum præclariùs na-
tura egisse censenda est, quò festinantiùs liberatos
nos pileo donaverit. Rosa vix protuberans de-
cerpta fragrantior est, preciosiorq; eà, quæ tume-
tis spinisq; oblita, suffocatur: Haud secùs profe-
ctò cum homine fit: Quò priùs decerpitur ipse et-
iam quasi, aut demetitur, eò, quà conditionem,
melior est & longè felicior. Plinius de mirabili
vibonum (flos est vel herba Britannica) naturà re-
fert, primò vere, antè, quàm tonitrua audiantur,
col-*

Seneca
Vita longa
5

Seneca
de us 4
in
in
in

collectos optimæ virtutis esse, nobilissimam que
adversus morbos, corporisq; quascunq; infectio-
nes panaceam præbere; Pariter quoq; recentes
animulæ ante imminencia fulgura & fulmina, i.e.
calamitates, tumulus & bella, cervicibus nostris
identidem impendentia, resectæ, cæloq; insitæ,
ab omni omnino, quod nocere aut creare incom-
moda queat, periculo immunes sunt, & nunquã
desitura felicitate perfruuntur. Cœterum quum
hac ipsa die supremũ exequiarũ honorẽ exanimi
ostensæ tantũ in prolis corpusculo præstare PAREN-
TES decreverint; Nos, quæ nostrarum partium
fuerint, minimẽ negligemus, frequentesq; (si for-
tè vel ea etiam res conferre quicquam ad lenien-
dum dolorem possit) teneritiam in funus comita-
bimur. Utiq; ~~et~~ ^{MEMBRES} ~~ACADEMICI~~, pro exequen-
dã istã fini, iusto vos numero, debitãq; modestiã
sistatis, etiam atq; etiam adhortamur. Est enim
pietatis id atq; officii genus ita comparatum, ut
cum primis ordinem vestrum deceat, cuius præ-
cipua laus, humanitatis studium est; prolixè itaq;
eo accopiosè defungemini, ac partium vos ve-
strarum memores fuisse demonstrabitis.

P.P. sub Sigillo Rectoratus, die IV. April.

Anno recuperatæ gratiæ clo lº c LII X.

Conventus fiet dimid. I. in Æde Jacob.

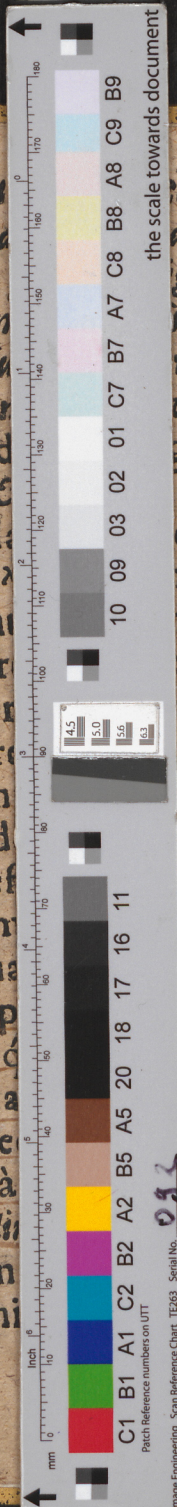

Seneca: Non est, ait, quod quinquaginta
aut raras putas diu vixisse. Non ille
fuit. Quid enim? illum multum
quem serva tempestas à portu exceptum
lit, ac viribus ventorum ex diverso fa-
dem spacia in orbem egit? Non ille
vit, sed multum jactatus est. Quæ ad
pelago fortè isto tempestuoso fluc-
tum quâto cyûs secûdis ventis dela-
duro carcere clausus, ac inopino
vel cancellis ruptis fractisq; libera-
felicitatis partem inde pto fuisse er-
citiûs quis in tuto vehi, aut corpor-
culis liberari incipit, eò beatorum re-
natori loco esse existimandæ sun-
servum citò manu mittens, ac rud-
non odisse intelligitur, ut benef-
ad eundem modum eò nobiscum
tura egisse censenda est, quò festina-
nos pileo donaverit. Rosa vix p-
cerpra fragrantior est, preciosior
tis spinisq; obsita, suffocatur: Ha-
ctò cum homine fit: Quò priûs de-
iam quasi, aut demetitur, eò, quâ-
melior est & longè felicior. Plin-
ribonum (flos est vel herba Britan-
fert, primò vere, antè, quàm toni-

anos
d. die
gasse
ic tu-
r ca-
viga-
gicur
por-
eluti
pt9,
nam
quò
vin-
ortu-
sanè
adeò
rit:
s na-
ratos
s de-
ume-
rofe-
se et-
em,
abili
rà re-
ntur,
col-

Seneca
Vita longa
S

Santh. sic
de 45 + 10
r. in. coram